

SHABBAT שבת שלום SHALOM

Editie 889

Aug 15, 2020 – 25 Av ,5780

WJAFc

World Jewish
Advetist

Friendship
Center

Een wekelijks nieuwsbrief van informatie en, voorlichting gepubliceerd door de World Jewish Adventist Friendship Center onder de paraplu van de Algemene Conferentie-Departament Adventist Mission wjafc.globalmissioncenters.org

SHABBAT שבת שלום SHALOM

Aug 15 2020 - 25 Av 5780

Editie 889

Auteur

Engelse Editie: ©

Richard-Amram Elofer
richard@elofers.com

Spaanse Editie

Claudia Mascero
Masiero.ca@gmail.com

Russische Editie:

Alexandra Obrevko
sashok_1@mail.ru

Franse Editie:

Sabine Baris
Sabinebaris@gmail.com

Portuguese Editie

Carlos Muniz
cdmuniz@gmail.com

Nederlandse Editie:

Nederlandse Vertaalteam

Editor. Hubert Pauletta
h_pauletta@outlook.com

LATEN WE SAMEN BIDDEN

We bidden elke week voor de Joodse Vriendschapsbediening en hun partner. Ik stel voor, dat onze vrienden van 16 tot 22 Augustus bidden voor Andrey & Elena Sukhovarov, de leiders van deze bediening in de stad Dnepropetrovsk in Oekraïne. Het is een stad met een mooi Joods centrum in de vorm van een menorah. De Joden van Dnepropetrovsk zijn erg betrokken bij de Joodse gemeenschappen met een sterke aanwezigheid van Chabad. Laten we bidden voor Andrey & Elena en hun gezin.

In Deze Editie

Nieuws.....	3
Parasja.....	4/6
Haftara.....	7
Besora-Apostolisch.....	7/8
Inspiratie hoek.....	9/10
Vert -Traditie	10
Kids.....	10

©Darlan Grossi e Leticia Assef

website:WJAFc

wjafc.globalmissioncenters.org

om u in te schrijven voor onze nieuwsbrief/parasja om enkele (hulp)middelen te downloaden sjabbat school lesboek in het hebreuws en andere documenten).

shalom adventure magazine online:

www.shalomadventure.com

Als u artikelen, wilt lezen, video's bekijken, inlichting over het jodendom en Israël, deze website is speciaal voor u.

Russische Website:

<http://www.boruh.info/> Dit is een Russische website, met veel artikelen en de parasja wordt wekelijks hier geplaatst.

AFSCHEIDSCONCERT VOOR HAZZAN AVERY TRACHT

Over de jaren heeft Dr. Elofer gelegenheid gehad om Curaçao te bezoeken om onze Vriendschapsbediening te presenteren aan de Nederlandse Adventistische Caraïbische Unie Missie en om Predikant Shurman Kook te bezoeken, die in die tijd Directeur was van de Curaçaose Missie en nu de Unie's Directeur. Curaçao heeft het aanzien het thuis te zijn van de oudste synagoge in het Caraïbische gebied. Maar ook al is het de oudste Joodse gemeente van het Caraïbische gebied, is de huidige Joodse gemeente op Curaçao erg klein, en omvat alleen enkele honderden leden. Gedurende zijn opeenvolgende bezoeken op Curaçao, richtte Dr. Elofer zich in het bijzonder op manieren om een vriendschappelijke relatie op te bouwen met de synagoge en haar leden, en Dr. Elofer en Directeur Kook bezochten verschillende keren de synagoge van Curaçao.

De leiders van de Nederlandse Adventistische Missie en in het bijzonder Shurman Kook zijn doorgeslagen met het bouwen van goede relaties met de synagoge. Recentelijk besloot de synagoge's Hazzan, Avery Tracht, om te verhuizen naar een andere locatie, de Joodse gemeenschap organiseerde ter ere van hem een Afscheidconcert. De leiders van de Joodse gemeenschap nodigden de leiders van de Zevendedag Adventisten uit om afscheid te nemen van Avery Tracht, en Directeur Shurman Kook heeft ons een bericht gestuurd over zijn deelname in dit Afscheidconcert. Dit Afscheidconcert is gefilmd en de video is geplaatst op Youtube. Wanneer je ernaar wilt kijken, klik [HIER](#),

In deze video wordt de deelname van de Adventisten bij dit afscheid gevonden op het tijdstip rond 2:00:00. Dit is een goed voorbeeld van vriendschap en de goede relaties die we zouden moeten bouwen met de Joodse gemeenschap in onze buurt.

MAAND ELOEL EN DE HERFSTFEESTEN

DE maand *Eloel* zal binnenkort beginnen op 21 Augustus. Deze maand is de laatste maand van de Joodse kalender voor de feesten van *Tisjri* (*Rosj Hasjanah, Jom Kippoer en Soekkot*), en als gevolg wordt het beschouwd als de belangrijkste maand van het jaar. De maand *Eloel* is een tijd van intense spirituele voorbereiding voor de komende Hoogtijdagen. In de orthodoxe gemeente, wordt de *Sjofar* dagelijks geblazen aan het eind van de ochtenddiensten, Jisrael herinnerend aan de noodzaak om wakker te worden voor de spoedige komst van G-d.

Veel Christenen hebben gehoord, dat de 10 dagen vanaf *Rosj Hasjanah* tot *Jom Kippoer* de 10 Dagen van ontzag worden genoemd, wanneer de Joden zich richten op berouw. Maar in feite begint de periode van introspectie en berouw op de 1e *Eloel* en duurt de hele maand. Dit is een tijd die culmineert in *Jom Kippoer* en moedigt de hernieuwing van iemand's geestelijke leven en relatie met G-d aan. Om deze reden, omvat deze tijd van introspectie de voordracht van de *Slichot* (gebeden van vergiffenis) [in modern Hebreeuws betekent *Slichot* "sorry" of "Ik verontschuldig me"]. Deze gebeden zijn verzoeken voor G-d's vergiffenis, gebeden door de *Sefardim* gedurende de maand *Eloel*, en door de *Ashkenazim* vanaf de Zaterdagavond, voorafgaand aan *Rosj Hasjanah*.

Volgens de Joodse traditie, is *Rosj Hasjanah* de tijd waarin iedereen geoordeeld wordt voor het hemels gerecht. Petrus sprak over deze plechtige tijd toen hij zei: "Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods; (1 Petrus 4:17). In de Apostolische Geschriften in het boek Openbaring (of *Hitgaloet* in het Hebreeuws). wordt gezinspeeld op het hemelse oordeel, dat het thema is van dit feest. We lezen: "En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie; en hij zeide met luider stem: Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen, en aanbidt Hem, die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft. (Openbaring 14:6-7).

We merken, dat dit oordeel die is gekomen, wordt aangekondigd door de engel als "goed nieuws". We hoeven niet bang te zijn voor dit oordeel, want we hebben een pleiter, een advocaat in de hemel---Jesjoea die vanuit de hemel kwam en weer naar de hemel opsteeg om in ons voordeel te bemiddelen.

We hebben ontdekt, dat hoe meer we weten van het Joodse geloof en tradities, hoe meer we de Bijbel, de Apostolische Geschriften en het werk van Jesjoea begrijpen.

Volgens de Joodse traditie, "Besteeg Mosje op de eerste dag van *Eloel*, de Berg Sinai, en 40 dagen later — op de vruchtbare *Jom Kippoer* — keerde hij terug naar het volk met een nieuwe, tweede stel van stenen taffelen in handen". Dus deze periode van 40 dagen, die culmineert in *Jom Kippoer* zijn 40 dagen van gebed en *tesjoeva* (berouw).

Mosjé legt aan de natie, de zegen van een spiritueel georiënteerd leven voor, en de vloek wanneer je je afsluit van HaSjeem. Wanneer de natie Erets Jisrael binnen gaat, dan moet zij alle bomen afbranden, die gebruikt waren voor afgodendienst, en alle afgodsbeelden moeten vernietigd worden. HaSjeem zal een plaats alleen uitkiezen, waar de Heilige Geest zal wonen. Offers mogen alleen daar gebracht worden, niet bij een privé altaar. Mosjé waarschuwt herhaaldelijk tegen het eten van dierlijk bloed. In de woestijn, werd alle vlees geslacht in de Misjkan, maar in Erets Jisrael kan vlees overal geslacht worden. Mosjé maakt een lijst van de categorieën voedsel, dat alleen in Jeruzalem gegeten mag worden. Hij waarschuwt de natie, tegen het nabootsen van de manieren van leven van andere naties. Sinds de Tora compleet en perfect is, mag niets eraan toegevoegd of ervan afgehaald worden. Wanneer een "profeet", het volk continu zegt, om de Tora te verlaten of om mee te doen aan afgodendienst, dan moet hij ter dood gebracht worden. Iemand, die anderen verleid om afgoden te aanbidden, moet ter dood gebracht worden. Een stad van afgoden moet geslacht worden.

RE'EE, G-D'S KEUZE

G-d had in de vorige hoofdstukken al de verschillende zegeningen gegeven die voor Israël waren gereserveerd. Nu is het een afsluiting van dit deel van het boek en de overgang naar de nieuwe reeks mitswot, die zal worden gegeven aan de nieuwe generatie van Israël die Kanaän zal binnengaan. Het eerste Hebreeuwse woord van onze parasja is Re'ee, wat "zien" betekent: "Zie, ik zet u vandaag een zegen en een vloek voor", (Deuteronomium 11:26). Elke generatie van G-d's volk moet hun eigen keuze maken om G-d te volgen, de keuze van mijn voorouders is niet genoeg voor onze eigen generatie, en uit deze keuze zullen zegeningen of vloeken resulteren. G-d heeft de toekomst van Zijn volk in hun handen gelegd voor zegeningen of vloeken. Volgens Rabbi Hirsch is *Bracha* of zegen "een voorwaarde van 'niet stilstaande' ontwikkeling, van progressieve welvaart" en *Ke'lala* of vloek (gebrek aan vooruitgang en gebrek aan welvaart). is niet alleen de tegenspraak van bracha ; Maar het is ook het idee van leeg en verstoken zijn van al de voornaamste inhoud, het komt van de wortel *kalal*, lichte en gewichtloos zijn. De keuze tussen zegeningen en vloeken wordt voor G-d's volk geplaatst en of de mensen zegeningen of vloeken over zichzelf zullen brengen, hangt van hen af. G-d's gebod aan zijn volk is altijd geweest om zijn geboden te gehoorzamen en trouw te zijn. Hij gaf dit bevel aan Adam en Eva, aan Kaïn en Abel, aan Noach, aan Avraham, Jitschak en Ja'akov en natuurlijk aan Mosje voor het volk Israël.

Het is verboden om excessieve tekenen van rouw te tonen, zoals het markeren van de huid of het maken van een kale plek. Mosjé herhaalt de classificaties van koosjer en niet koosjer voedsel en het verbod om vlees en melk te koken. Het produkt van de tweede tiende moet gegeten worden in Jeruzalem, and als de hoeveelheid te groot is, om gedragen te worden, dan kan het geruild worden voor geld, waarmee eten gekocht kan worden, in Jeruzalem. In bepaalde jaren wordt deze tiende aan de armen gegeven.

Het volk van Jisrael wordt geïnstrueerd, om altijd grootmoedig te zijn, en in het zevende jaar moet elke lening buiten beschouwing gelaten worden--HaSjeem zal de persoon op alle manieren zegenen. Een Joodse slaaf wordt na zes jaren vrijgelaten, en hij moet weggezonden worden met een genereuze provisie. Wanneer hij weigert om te vertrekken, dan wordt zijn oor doorboord met een priem, bij de deurpost en hij blijft dan een slaaf tot het Jubileum jaar. De Parasja eindigt met een beschrijving van de drie pelgrimfeesten van Pesach, Sjavo'e'ot en Soekkot.

Het volk van G-d zal er beter aan doen G-d te gehoorzamen en trouw te zijn, ze zullen gezegend worden in hun dagelijkse leven vandaag en in de toekomstige wereld (Olam Haba). Het werkwoord **רִאָה** Re'ee aan het begin van deze sidra is in het enkelvoud, daarom vragen de wijzen van Israël naar dit werkwoord: 'Waarom begint Mosje met Re'ee, in het enkelvoud, alsof hij tot elk individu spreekt, terwijl de rest van het vers meervoud ("jullie allemaal"), is? De grote Tora commentator, Ibn Ezra legt uit, dat Mosje het belang en het effect wil benadrukken dat elk individu niet alleen op zichzelf heeft, maar op de hele natie. Mosje begint met het aanspreken van het individu! "Neem de geboden van G-d in acht, ook al ben je maar één persoon. Beschouw jezelf niet als onbeduidend, want elk individu kan invloed uitoefenen en zegeningen brengen over de hele natie en zelfs de hele wereld!"

VRIJHEID VAN KEUZE

G-d gaf ons "vrijheid van keuze." Hij gaf ons de mogelijkheid om te kiezen voor de weg, die tot zegeningen leidt of G-d verhoede, het tegenovergestelde. wij geloven niet in noodlottigheid. Wij hebben de keuze om voor het goede of slechte te kiezen, het is ons voorrecht om te kiezen voor de juiste weg, die naar de hemel leidt. Wij moeten echter bedenken, dat verlossing niet iets is, dat wij verdienen, Niemand is goed genoeg om verlossing te verdienen, daarom is verlossing een geschenk van G-d, door het geloof, wij noemen dat in theologische termen, "Rechtvaardigheid door geloof",

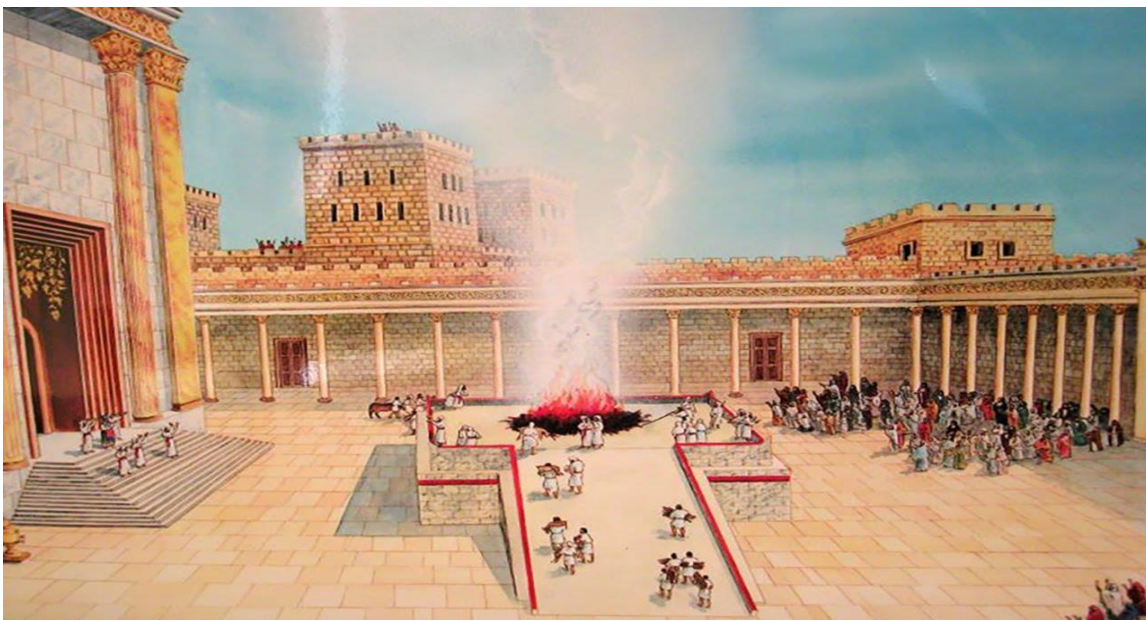
Rabbi Sja'el bevestigt, "door genade bent u gered door het geloof. En dit is niet uw eigen doet; het is de gift van G-d, niet het gevolg van werken, opdat niemand kan bieden. Wij zijn zijn vakmanschap, die in Jesjoea Masjiach voor goede werken, die G-d vooraf, dat we moeten lopen." (Ephes 2:8- 10).

Dit wordt ook bevestigd door de Pirkei Avot, die onderwijst, dat men G-d niet zou moeten dienen, omwille van de beloning. Wij verrichten de mitzwot en doen het goede omdat we G-d liefhebben en hem willen behagen en G-d zal zijn kinderen belonen niet omdat ze het verdienen, maar omdat ze Hem liefhebben en proberen, om hun leven in harmonie te brengen met de Tora en de wil van G-d.

DE BERGEN GERIZIM EN EBAL

G-d's instructies voor Israël bij het betreden van het Beloofde Land zijn; "Wanneer nu Hasjeem, uw God, u gebracht zal hebben in het land, dat gij in bezit gaat nemen, dan zult gij de zegen uitspreken op de berg Gerizim en de vloek op de berg Ebal; (Deu 11:29.) De schriftelijke vorm benadrukte het voornaamwoordelijk achtervoegsel "Cha", "U". Rabbi Hirsch concludeert "G-d gaf hen de keuze tussen zegen en vloek, en toen ze het Land hadden betreden, zou de natie als geheel deze keuze in het openbaar "aandragen", bij Zijn bevel (2009, 233). Het hele volk zal volgens de Tora, op de volgende twee bergen staande ene helft op de berg Gerizim en de andere helft op de berg Ebal met de Kohaniem en Leviem in de vallei, tussen de twee bergen. De Leviem zullen de zegen en de vloek uitspreken, en de uitspraak van de Leviem zal de uitspraak van de natie worden, mede door haar beantwoording met "Amen". Hirsch informeert ons over de ligging van deze berg, hij zei; "de Berg Gerizim en de berg Ebal zijn beiden in het gebergte van Efraim, dichtbij de stad Sichem. De berg Ebal is één van de hoogste bergtoppen in Samaria en stijgt tot 3084 voet (940 meter) boven de zeespiegel, ongeveer 194 voet (59 meter) hoger dan de berg Gerizim. (Ibid ,234). Berg Gerizim en Ebal werden beschouwd als heilige bergen lang voor Mosje, omdat Abraham naar deze bergen kwam en daar het eerste altaar bouwde

"En Abram trok het land door tot de plek bij Sichem, tot de terebint More; en de Kanaänieten waren toen in het land. Toen verscheen Hasjeem aan Abram en zeide: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven. En hij bouwde daar een altaar voor de Hasjeem, die hem verschenen was. (Gen 12:6-7). Volgens Deut. 27: 14-26. de vervloekingen zullen zijn in geval van: - Afgoderij, -. Het breken van het 5e gebod aangaande de ouders. Het verschuiven van zijn buurman's grenspaal, - Het misleiden van een blinde man, -. Het verdraaien van Gerechtigheid, 6-Diverse seksuele perversies en seksueel wangedrag, 7- Het slaan van zijn naaste in het verborgene, -. Het nemen van steekpenningen om onschuldig bloed te vergieten, -. Het niet volgen van de Tora. Volgens Deut 28: 1-14 zullen de zegeningen zijn: in de stad, op het veld, Alle soorten fruit; van de baarmoeder, de grond of vee, uw mand en uw baktrog, wanneer je in- en uitgaat, De vijanden zullen worden verslagen, op het land, U zult heilig voor God zijn, Mensen van de wereld zullen de overvloedige zegeningen zien, Schat der hemelen. Deze gebeurtenis in het Beloofde Land vond plaats toen het volk Israël, Kanaän onder leiding van Joshua binnenging; Toen bouwde Jehosjoea een altaar voor de Hasjeem, de God van Israël, op de berg Ebal, zoals Mosje, de knecht des Hasjeem, de Israëlieten geboden had, naar hetgeen geschreven stond in het boek der wet van Mosje; een altaar van onbehouwen stenen, die men met geen ijzer bewerkt had; zij brachten daarop brandoffers aan Hasjeem en slachtten vredeoffers. En dáár schreef hij op de stenen een afschrift van de wet van Mosje, hetwelk hij opschreef ten aanschouwen der Israëlieten. Geheel Israël nu, zijn oudsten, de opzieners en zijn rechters stonden aan weerszijden van de ark, tegenover de levitische priesters, die de ark des verbonds des Hasjeem droegen, zowel vreemdelingen als geboren Israëlieten, de ene helft tegenover de berg Gerizim en de andere helft tegenover de berg Ebal, zoals Mosje, de knecht des Hasjeem vroeger geboden had, om het volk Israël te zegenen. "(Jos 8:33-33).

©Pinterest.com

dan zult gij naar de plaats, die de Eeuwige, uw God, verkiezen zal om daar zijn naam te doen wonen, alles brengen, wat ik u gebied: uw brandoffers en slachtoffers, uw tienden en wijgeschenken en de gehele keur der geloften, die gij de Eeuwige doen zult; (Deu 12:11)

DE UITVERKORENEN

Na te hebben bevestigd, dat Israël een heilige en uitverkoren natie is in hoofdstuk 7: 6-9, bevestigt deze sidra het opnieuw: ""Want u bent een heilig volk voor Hashem, uw God. Hashem heeft u uit alle volken die op de aardbodem zijn, uitgekozen om voor Hem een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is", (Deuteronomium 14: 2, HSV). Op dit punt zouden we graag een vers willen aanhalen van Rabbi Shaul die sprak over deze verkiezing van Israël en zei: " naar de verkiezing zijn zij geliefden om der vaderen wil

- Want de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk", (Romeinen 11:28-29), "de genadegaven en de roeping van God zijn onherroepelijk", wat betekent, dat G-d niet elke ochtend van gedachten zou veranderen. Hij heeft Israël zijn "dierbare volk" genoemd en niets kan dit veranderen. Het is duidelijk, dat wanneer we kunnen zeggen dat de keuze van G-d niet onherroepelijk is, waar is dan onze hoop? In onze werken? Nee, en toch zijn we niet beter dan het volk van Israël, we zijn nog steeds in onze zondige natuur en vlees, ook al willen we niet doorgaan met zondigen, dus waar is onze hoop? Als Israël is afgewezen omdat het zondaars waren, hoe weten we dan zeker dat wij niet ook zijn afgewezen? Onze enige hoop is om er zeker van te zijn, dat de roeping van G-d aan Israël en aan ons als gelovige in Jesjoea onherroepelijk is, wat er ook zou kunnen gebeuren, G-d verwerpt ons niet, aangezien hij Israël niet had verworpen, en dat nog steeds het uitverkoren volk van G-d is. Hiermee zeggen we, dat we de verkiezing van de Kerk en de gemeenschap van Jesjoea niet bagatelliseren. Het hart van G-d is groot genoeg om van Israël en de Kerk te houden, ondanks al hun opstanden en zonden. Maar laten we niet vergeten, dat we zijn gekozen voor verantwoordelijkheden, niet voor privileges - om moreel te handelen en een "licht voor de naties" te zijn. Een van de redenen van antisemitisme is het feit, dat het Joodse volk werd beschouwd of zichzelf beschouwd als het uitverkoren volk. Deze bevestiging hoeft ons niet te verbazen, als we het aan Moslims en Christenen vragen, zal elk van hen bevestigen, dat zij het uitverkoren volk zijn.

Als een groep mensen zich organiseert als een religieuze groep, is dat omdat ze geloven dat ze door G-d zijn gekozen met een speciaal doel.

De Bijbel spreekt niet over Moslims, maar over het Joodse volk en de Christenen. Joden beschouwen het als een grote verantwoordelijkheid, niet om boven het gewone volk te staan, zoals de rabbijn Packouz het uitdrukte: "We zijn gekozen vanwege verantwoordelijkheden, niet voor privileges - om moreel te handelen en een "licht voor de naties" te zijn. (Aish.com). Het feit, dat sommige Joden niet in G-d geloven, en sommige anderen seculier of zeer liberaal zijn, verandert niets aan het feit, dat er een overblijfsel is onder het Joodse volk, dat zich bewust is van hun geestelijke verantwoordelijkheid en lijdt voor de zonden van Israël.

Dit overblijfsel onder de Joden die lijden vanwege de zonden van hun volk, bevindt zich in een vergelijkbare situatie als de profeet Daniël die ook leed en een zeer ontroerend en intens gebed uitsprak,

"Ik bad tot Hashem, mijn God, en deed belijdenis en zei: Och Heere, grote en ontzagwekkende God, Die Zich houdt aan het verbond en de goedertierenheid ten aanzien van hen die Hem liefhebben en Zijn geboden in acht nemen, wij hebben gezondigd, wij hebben onrecht gedaan, wij hebben goddeloos gehandeld, wij zijn in opstand gekomen door af te wijken van Uw geboden(mitswot?) en bepalingen. Wij hebben niet geluisterd naar Uw dienaren, de profeten, die in Uw Naam spraken tot onze koningen, onze vorsten en onze vaderen, en tot heel de bevolking van het land", (Daniël 9: 4-6). G-d beantwoordt onze gebeden: "Terwijl ik nog sprak en bad, en belijdenis deed van mijn zonde en van de zonde van mijn volk Israël, en mijn smeekbede uitstortte voor het aangezicht van Hashem, mijn God, omwille van de heilige berg van mijn God – terwijl ik mijn gebed nog uitsprak, kwam de Gabriël, die ik in het begin in het visioen gezien had, snel aangevlogen en raakte mij aan, omstreeks de tijd van het avondoffer. Hij begon mij te onderwijzen en sprak met mij. Hij zei: 'Daniël, nu ben ik eropuit gegaan om u de betekenis te doen begrijpen"', (20-22). Prijs G-d voor het beantwoorden van onze gebeden

De Eeuwige, uw God, zult gij volgen, Hem vrezen, zijn geboden houden en naar zijn stem luisteren: Hem zult gij dienen en aanhangen. (Deu 13:4)

HAFTARA Jesaja 54:11-55:5

Vanaf het begin van Jesaja 54 wordt een nieuwe troost gegeven aan Jisraeel. G-d erkent, dat Jisraeel ontrouw is geweest, en het leek alsof G-d Jisraeel op had gegeven, maar dit hoofdstuk zegt nee: "Ik heb u voor een kort moment verlaten, maar ik zal u met groot mededogen herwinnen", (Jesaja 54:7). HaSjeem heeft Jisraeel als Zijn volk gekozen, G-d is niet een man die zich van zijn keuze zou bekeren, en Bnee Jisraeel zal nooit door G-d in de steek worden gelaten: "In een golf van woede verborg ik Mijn gezicht een ogenblik voor u, maar met eeuwige vriendelijkheid Ik zal medelijden met je hebben", zegt Hasjeem je Verlosser", (Jesaja 54:8). Dan verzekert vers 10 ons, dat G-d's verbond met Jisraeel nooit zal worden verwijderd: De Haftara voor deze week geeft een consistente boodschap. In vers 11 vinden we: "Geteisterde, door de storm geworpen, niet getroost, zie, ik zet uw stenen in antimoon, leg uw fundamenten met saffieren". Er volgt een vergelijking van Jisraeel met edelstenen: antinomie, saffieren, robijnen, kristallen, muren van edelstenen - deze herinneren ons aan het Jeruzalem van boven: "Het materiaal van de stadsmuur was jaspis, terwijl de stad puur goud was, helder als glas", (Openbaring 21:18). "Puur goud, helder als glas", lijkt kristal te zijn. De opmerking van Abarbanel over Jesaja 54:11 is, dat "de stenen en edelstenen van deze vers en de volgende metaforen van grootheid, rijkdom en eer zijn", (Scherman 413).

De verlossing die HaSjeem Zijn volk belooft, is niet een kleine verlossing, maar een grote, evenredig met de mate van het lijden van Israël. Dit is de reden, dat Israël met zoveel edelstenen wordt vergeleken. "[Ik] maak uw pinakels van robijnen, uw poorten van kristal en al uw muren van edelstenen", (54:12). De Joodse vertaling, zoals opgemerkt door Scherman, zegt: "Ik maak de omlijstingen van uw vensters van robijnen". G-d zal zijn volk nooit opgeven.

Zowel Bnee Jisraeel als de kehila van Jesjoea zijn Zijn volk, Zijn schat - Hij zal het beste doen voor Zijn volk. G-d zal niet alleen voor Zijn volk, hun huizen en land zorgen, maar ook voor hun toekomstige generaties: "Al uw kinderen zullen door HaSjeem worden onderwezen. Uw kinderen zullen grote shalom hebben", (54:13) - de kinderen in deze toekomstige wereld zullen door Hasjeem worden onderwezen, en deze studie zal Sjalom voortbrengen, 'vrede'. Het zou veel beter zijn als de naties G-d's Woord zouden bestuderen. In plaats van wapens te produceren, zouden ze dan al hun verwoestingen stoppen en zouden ze de betekenis van het zesde gebod beginnen te begrijpen, dat zegt: "niet doden". Dat is vandaag een utopie, zolang HaSjeem en Zijn Masjich de volledige macht in deze wereld niet wordt gegeven, zal er geen sjalom zijn. Onze tekst gaat verder: "In gerechtigheid zult u bevestigd worden", (54:14). Deze gerechtigheid is niet iets dat van mensen komt. De profeet Jesaja is degene die het meest spreekt over "gerechtigheid": in de Tanach zijn in totaal 89 vermeldingen, 45 - de helft van alle gebeurtenissen - in het boek Jesaja. Rabbi Sja'oel zegt: "Geen mens, op basis van de naleving van de Tora, zal recht worden gezet in Zijn ogen - want door de Thora komt bewustzijn van zonde." (Romeinen 3:20). Het is duidelijk, dat iedereen die gerechtigheid zoekt door het naleven van de Tora het niet zal vinden - hij zal ontdekken dat hij zijn hele leven worstelt tegen zijn kwade neiging en zijn eigen aard zonder overwinning te behalen. Maar nu is de gerechtigheid van God los van de Torah geopenbaard, waarvan de Torah en de Profeten getuigen" (Romeinen 3:21). Het gaat over zo'n gerechtigheid, de gerechtigheid van G-d, waar Jesaja al die tijd in zijn boek over spreekt.

BESORA - GOED NIEUWS - Apostolische Geschriften Handelingen 10; 1-48

Het gedeelte van de parasja(14;3-21), dat over de reine en onreine dieren gaat, vangt aan met deze woorden; "Eet niets wat onrein is".

Sommige christenen zijn van mening, dat de volgers van Jesjoea geen van deze voorschriften van de Tora hoeven na te leven. Zij eten varken, konijn, kikker en andere "verfoeilijke dingen", (5). Een van de teksten die worden voorgedragen om te bewijzen, dat gelovigen in Jesjoea alles wat zij willen kunnen eten, staat in Handelingen hoofdstuk 10. In deze tekst ontving Sji'mon, een discipel van Jesjoea, die ook Petrus werd genoemd en in Jaffa woonde (ten zuiden van het Moderne Tel Aviv), en terwijl hij bad en mediteerde een droom van Jesjoea ontving, "En hij zag den hemel geopend, en een zeker vat tot hem neder dalen, gelijk een groot linnen laken, aan de vier hoeken gebonden, en nedergelaten op de aarde; In hetwelk waren al de viervoetige dieren der aarde, en de wilde, en de kruipende dieren, en de vogelen des hemels. En er geschiedde een stem tot hem: Sta op, Sji'mon! slacht en eet", (Handelingen 10:11-13).

De reactie van Sji'mon was radicaal, "Geenszins Heere". Petrus maakte zijn antwoord af, "want ik heb nooit gegeten iets, dat gemeen of onrein was", (Handelingen 10:14). Het was duidelijk, dat Sji'mon geen onreine dieren at, de tekst zei. Maar Sjim'on-Petrus wist niet wat hij moest denken over deze visioen, het is niet de eerste profeet van de Bijbel, die een visioen van God ontving en het niet begreep. Daarom was deze visioen, en het begrip ervan, de belangrijkste meditatie van de trouwe Joodse apostel. De tekst zegt later: "En als Sji'mon over dat gezicht dacht", (19), kwam de Roeach Hakodesj, kwam om hem te helpen begrijpen, "de Roeach zeide tot hem: 'Zie, drie mannen zoeken u; Daarom sta op, en ga af, en reis met hen, niet twijfelende; want ik heb hen gezonden'", (Handelingen 10:19-20).

Dit is nog geen duidelijke uitleg van de visie. Een van de sleutels om het te begrijpen was een woord dat hem eerder werd gegeven: "En nogmaals ten tweeden male, kwam een stem tot hem: Wat God rein verklaard heeft, moogt gij niet voor onheilig houden. 16 En dit geschiedde tot driemaal toe, en terstond werd het voorwerp weer opgenomen in de hemel", (Handelingen 10:15-16 NBG). Hij was echt verbijsterd door het visioen; "Terwijl Petrus bij zichzelf in onzekerheid was, wat het gezicht, dat hij gezien had, betekenen mocht", (Handelingen 10:17) Het was een lastige periode voor Sji'mon. Hij was een Jood en toegewijd aan de Joodse bediening. Hij woonde in een Joodse stad aan de mediterrane kust en G-d daagde hem uit, "Sta op, Sji'mon! slacht en eet", iets wat hij nooit deed. De Roeach Elohiem probeerde hem iets te leren. Na het geven van deze aanwijzing aan ons, zei een stem, "Sji'mon zie, daar stonden de mannen die door Cornelius gestuurd waren, bij de poort, nadat zij naar het huis van Sji'mon gevraagd hadden. En zij riepen iemand en vroegen of Simon, die ook Petrus genoemd wordt, daar te gast was", (17b-18), Lucas, de schrijver van dit boek spreekt over een stem die tegen hem zei; "Zie, drie mannen zoeken u", (19). Jaffa was een Joodse stad, de Romeinen woonden niet daar maar in Cesarea, 52 km (32 mijl), ten noorden. Daar was een Romeinse militair met een Centurion (een leider over 100 soldaten), deze drie Romeinse soldaten werden gestuurd naar Sji'mon, door hun Centurion, genaamd Cornelius. Uiteraard was hij een Heiden. Sji'mon Petrus was net als elke andere Jood niet bereid, om omgang te hebben met niet-Joden of om hen zelfs in de gemeente van de Joodse Messias te accepteren.

Het was van groot belang, dat de Roeach Elohiem hem voor zijn nieuwe taak voorbereidde. Om deze reden ontving hij een visioen vlak voordat hij werd bezocht door deze drie soldaten. De niet-Joden werden door de Joden als "onrein" beschouwd, zo zei de Roeach tegen hem: "Wat God gereinigt heeft, mag u niet voor onheilig houden". Daar Sji'mon het visioen had ontvangen, begreep hij wat zijn roeping was, de openbaring zei; "sta daarom op, ga naar beneden en reis met hen mee. Twijfel niet, want Ik heb hen gestuurd", (20). Petrus ging naar beneden en zei tegen deze soldaten: "Zie, ik ben het die u zoekt. Wat is de reden waarom u hier bent?", (21). Wat ze zeiden was duidelijk genoeg: "Cornelius, een hoofdman over honderd, een rechtvaardig man, die God vreest en van wie heel het volk van de Joden een goed getuigenis geeft, is door een aanwijzing van God aangespoord door een heilige engel om u naar zijn huis te ontbieden om van u woorden van zaligheid te horen", (22). Het was een echte opluchting voor Petrus, deze man is... "een rechtvaardig man, die God vreest en van wie heel het volk van de Joden een goed getuigenis geeft..., en is door een aanwijzing van God aangespoord door een heilige engel". Deze drie soldaten waren zeker geen drie gewone soldaten, of enige soldaten van het garnizoen van de Centurion. Ze gebruikten een specifieke taal van religieuze mensen "rechtschapen", "Godvrezende man" en een verwijzing naar het "Joodse volk". Terwijl de Romeinse soldaten vol met vooroordelen tegen de Joden zaten, waren al deze uitdrukkingen niet in de woordenschat van de soldaten te vinden. Cornelius was al een missionaris onder zijn soldaten en sommigen van hen waren al bekeerd tot de God van Israël. Deze man was de eerste Europeaan die Jesjoea aanvaardde en die zijn leven wijdde aan het delen van dit goede nieuws. Deze woorden troostten Sji'mon-Petrus en hij accepteerde om mee te gaan naar Caesarea. De bijbelse tekst zegt niet hoe laat het was, maar daar Petrus hen uitnodigde om te blijven eten en slapen: "Toen riep hij hen naar binnen en ontving hen als gast", (23). en ze vertrokken uit Joppa in de vroege ochtend, "En de volgende dag vertrok Petrus met hen, en enigen van de broeders uit Joppe gingen met hem mee", (Hand 10;23). Deze vers is een demonstratie, dat er al tientallen Joodse gelovigen waren in verschillende steden van Israël, zelfs op plaatsen waar Jesjoea niet naartoe was gereisd. Van Joppe naar Caesarea gaan kan niet in één dag, daarom bevestigt de tekst dat ze twee dagen hebben gereisd. "En de volgende dag kwamen zij in Caesarea aan. En Cornelius verwachtte hen en had zijn familieleden en beste vrienden bijeengeroepen", (24). En weer zien we de zendinggeest van Cornelius, zodra Petrus en zijn vrienden waren aangenomen, was zijn eerste reflex om iedereen uit te nodigen die geïnteresseerd kon zijn in het goede nieuws van Jesjoea, "familieleden en goede vrienden". Wat een goed voorbeeld voor ons? Wat doen we als de dominee of de rabbijn op bezoek komt? Doen we onze deuren en ramen dicht uit angst voor wat onze familieleden, burens en goede vrienden zouden denken of zeggen, of zetten we onze deuren wijd open voor iedereen die geïnteresseerd zou kunnen zijn in het Evangelie? Maar we moeten hier zeggen, dat Cornelius veel te leren had en misschien nog veel meer om af te leren, zijn gedrag ten opzichte van Petrus is een demonstratie van zijn oude gewoonten van de Heidense aanbidding, zo wordt gezegd: "Toen Petrus naar binnen ging, dat Cornelius hem tegemoetkwam, aan zijn voeten viel en hem aanbad", (25), het aanbidden van een mens is 'Avodah Zarah', we kunnen het niet doen, maar Cornelius zat nog vol met regels van heidense aanbidding. Petrus sprak met Cornelius en presenteerde hem de juiste manier om God te aanbidden en alleen God, niet de mens:

"Maar Petrus richtte hem op en zei: 'Sta op, ik ben zelf ook maar een mens'", (26), Zijn we persoonlijk klaar om te leren en af te leren, dit is een goede vraag voor ieder van ons

INSPIRATIE HOEK

Cornelius was een Romeinse leider. Hij had rijkdom en was van nobele geboorte, en zijn positie was een van vertrouwen en eer. Een heiden van geboorte, opleiding en educatie maar door contact met de Joden had hij kennis verkregen van God, en hij aanbad Hem met een oprecht hart en toonde de oprechtheid van zijn geloof door barmhartigheid jegens de arme. Hij was van dichtbij en verre bekend om zijn goedheid en zijn rechtvaardig leven gaf hem een goede reputatie onder zowel de Joden en de Heidenen. Zijn invloed was een zegen voor iedereen met wie hij in contact kwam. Het geïnspireerde verhaal beschreef hem als "een vroom man en iemand die God vreesde met zijn hele huis, die veel aalmoezen gaf aan het volk en altijd tot God bad". (AA 132)

HET IS HUN KARMA

Er was eens een Joods meisje, dat in Israël stopte op weg naar India om spiritualiteit te zoeken. Vrienden stelden voor om naar Neve Yerushalayim te gaan, om een les te volgen en het Jodendom nog een laatste kans te geven voordat ze andere wegen naar spiritualiteit zou zoeken. De ene klas bestudeerde toevallig de wetten met betrekking tot het retourneren van een verloren object - wanneer wordt een object als verloren beschouwd, wat als de persoon de hoop op teruggave opgaf, wat is een legitiem identificatiekenmerk om het item te claimen, in welke mate en wat zijn de verplichte kosten van tijd en geld voor het retourneren van het artikel ... Het meisje was woedend! Dit is GEEN spiritualiteit. Ze ging nijdig weg en vertrok naar India.

Zes maanden later bespraken zij en haar goeroe een filosofische kwestie terwijl ze door het dorp liepen. Ze vonden een portemonnee vol roepies. De goeroe pakte het op, stopte het in zijn zak en ging verder met zijn punt. Het meisje onderbrak hem en vroeg: "Ga je niet kijken of er identificatie in de portefeuille zit om hem terug te sturen?" De goeroe antwoordde: "Nee, het was zijn karma dat hij het verloor; het is mijn karma dat ik het heb gevonden. Het is van mij". Het meisje smeekte: "Maar hij kan een groot gezin hebben en dat zou zijn maandelijks inkomen kunnen zijn ... ze zouden kunnen verhongeren als je het niet teruggeeft!". De goeroe antwoordde: "Dat is hun karma". De jongedame herinnerde zich toen de klas die ze in Jeruzalem had gevolgd - en beseftte, dat spiritualiteit zonder gerechtigheid, vriendelijkheid en zorg voor anderen slechts een valse spirituele hoge, verdorven emotie is. Ze keerde terug naar Jeruzalem en keerde uiteindelijk terug naar haar Tora-erfgoed..

WATER IN OVERVLOED

een van de geboden van parasja Re'eh zegt, "Vergeet niet een tiende van alles wat uw velden elk jaar produceren, apart te zetten". (Deut 14:22). Het geven van tienden is een zegen. Twee verhalen van de Talmoed van Jeruzalem: Rabbi Pinchas ben Yair kwam eens naar een stad, waar de mensen klaagden, "We hebben een bron, die ons met genoeg water voor al onze noden voorzorg. De laatste tijd, echter geeft het niet zoveel water, als voorheen en we hebben een grote behoefte aan water". Rabbi Pinchas ben Yair zei tegen hun,

"Misschien wordt je maat voor maat gestraft, omdat je niet de eigenlijke tienden geeft van je opbrengst!. De mensen realiseerden zich, dat ze inderdaad nonchalant waren in het geven van tienden en namen de woorden van de wijsheer ter harte. Ze waren nu zorgvuldig met hun tienden en de bron gaf weer water in overvloed zoals voorheen.

MUIZEN IN OVERVLOED

een ander Talmoedisch verhaal: Rabbi Pinchas ben Yair kwam bij een stad en de mensen van de stad klaagden, dat ze een muizenplaag hadden die al hun producten verslond. Rabbijn Pinchas ben Yair, met zijn G-ddelijke bevoegdheden, gaf de muizen de opdracht om voor hem te verschijnen. Ze kwamen in troepen en krijsten luid. Rabbi Pinchas vroeg aan de mensen of ze begrepen wat de muizen zeiden. Het volk antwoordde: "Nee". Rabbi Pinchas zei tegen hen: "Ze zeggen, dat jullie geen tienden van de producten geven, zoals voorgeschreven door de Tora en dus hebben ze het recht om het te eten!". De mensen van de stad realiseerden hun fout en beloofden hun wegen te verbeteren. "Rabbi garandeer ons, dat als we de tienden juist geven, de muizen ons met rust zullen laten". Rabbi Pinchasbeloofde hun en zodra de mensen van de stad de juiste tienden begonnen te geven, was het probleem met de muizen voorbij!

VOOR DE LIEFDE VAN TORA

Een Yalkut Shimoni vertelt dat Rabbi Jochanan en Rav Chiya bar Abba ooit van Tiberias naar Tzipori liepen. Onderweg wees Rabbi Yochanan op een veld, aan de kant van de weg en zei: "Dat veld was van mij, maar ik verkocht het omdat ik de Tora wilde bestuderen". Een tijdje later kwamen ze langs een olijfgaard, en Rabbi Yochanan zei nogmaals, "Ik bezat die olijfgaard, maar ik verkocht het, zodat ik in staat zou zijn om de Tora bestuderen". Toen Rabbi Jochanan deze verklaring nog eens herhaalde, toen ze langs een wijngaard liepen, begon Rav Chiya bar Abba te huilen. "Waarom huil je?", vroeg Rabbi Jochanan. "Ik huil omdat je niets over hebt gehouden voor je oudedag", antwoordde Rav Balneario bar Abba. "Het feit, dat ik iets verkocht dat in zes dagen geschapen was, en iets kocht dat veertig dagen duurde om te worden geleverd, hindert je?, verbaasde Rabbijn Jochanan zich. De wereld werd geschapen in zes dagen, maar de Tora werd gegeven in veertig dagen en veertig nachten. De Midrasj concludeert, dat toen Rabbi Yochanan overleed, de mensen van zijn generatie hem prezen met de Pasuk, " Was er iemand die alle schatten van zijn huis zou te aanbieden voor de liefde van de Tora (Shir HaShirim 8:7)

Zie, ik houd u heden zegen en vloek voor:

**zegen, wanneer gij luistert naar de geboden van de
eeuwige , uw God, die ik u heden opleg;**

**maar vloek, indien gij naar de geboden van de eeuwige, uw
God, niet luistert en afwijkt van de weg die ik u heden
gebied, door het achterna lopen van andere goden, die gij
niet gekend hebt. (Deu 11:26-28)**